

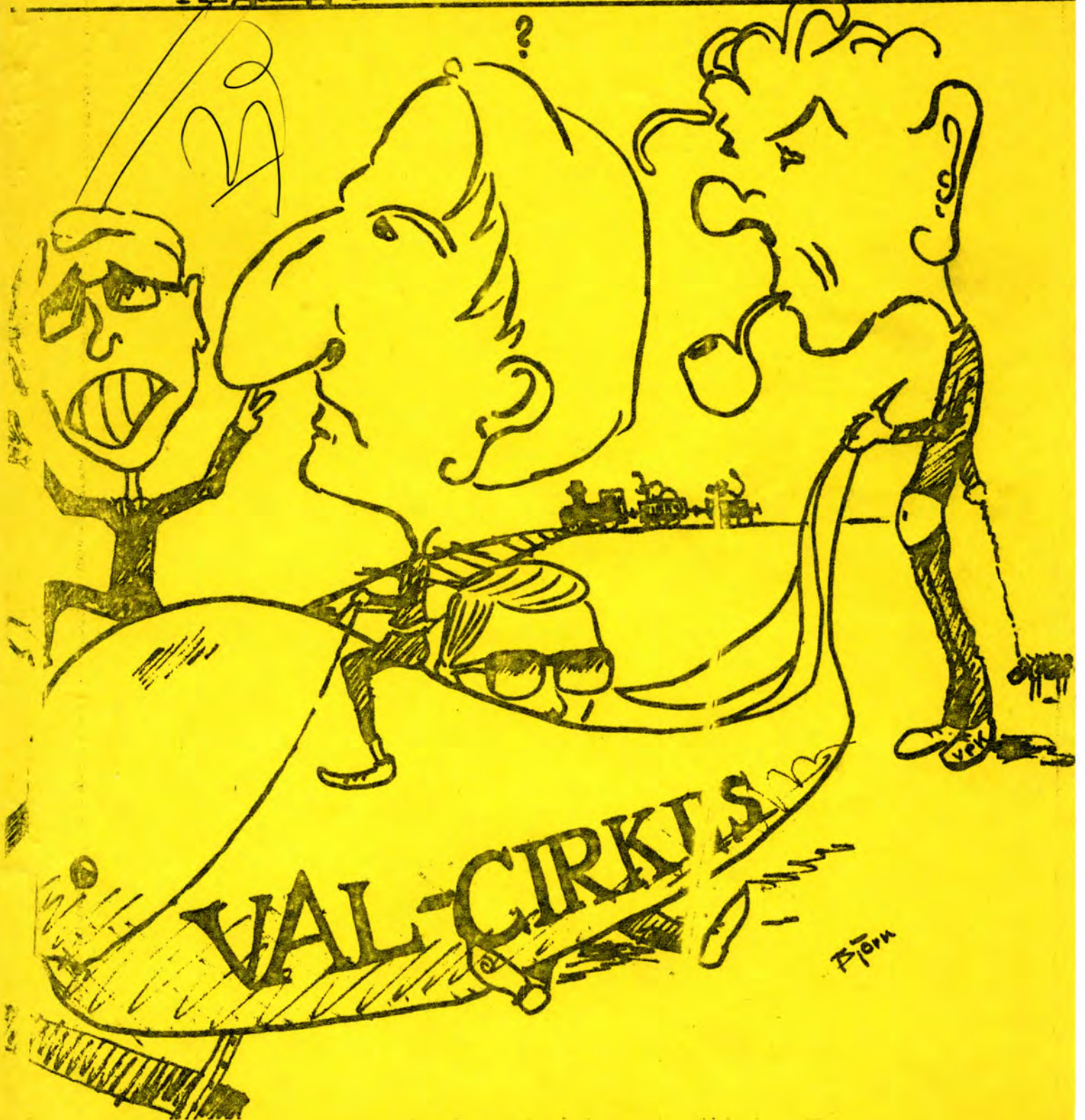
PODUMRET

KLUBB TÄBY

Argång 5

nr 2

1979

VAL-CIRKUS

KLUBB TÄBY

KLUBBNYT

Bilbrevbäringen. Även bilbrevbäringen utsätts nu för en undersökning liknande den som tidigare genomförts i övriga stadsbrevbäringen och i lantbrevbäringen. Undersökningen sägs bli ha tillkommit pga att den gällande beräkningen grundar sig på en annan biltyper (Tjorven) än den som nu används.

Ett av de distrikt som ingår i undersökningen är 242A i Täby. Det kontrollerades den 9/5. Med en postmängd som den dagen var för handen, borde studien enligt nu gällande arbetstidsberäkningen ha tagit 347 minuter. Trots att det var en ordinarie brevberaren som gick distriktet, och trots att han arbetade i normal takt, tog den 282 minuter. Dvs det gick att tjäna in 65 minuter. Ett illavarslande tecken!

Feladresserade tidningar och lösa tidningsbilagor. Klubben skickade i maj en skrivelse till förbundet i denna fråga. Denna skrivelse, liksom svaret, redovisas nedan.

Skrivelse från Klubb Täby:

"Feladresserade tidningar och lösa tidningsbilagor.

Frågan om feladresserade tidningar har varit uppe till diskussion tidigare, bland annat i samband med att sektionen i en överenskommelse temporärt godkände feladresseringer. Vad vi kan minnas har denna överenskommelse upphört att gälla för ett bra tag sedan, därefter ter skulle Postverket genom "straffavgifter" tvinga tidningarna att återgå till normal placering av adressetternas. Men fortfarande utkommer flera tidningar med adressetiketten "på tvären" längs med ryggen på bakre omslaget, istället för den normala längs med övre kortsidan där. De tidningar som vi observerat med sådan adressering under den senaste tiden är följande: Skans Affärer (1/vecka); Båtnytt, Allt i Hemmet, Radio/Television, allt om mat, samtliga 2 mån; Teknikens värld och Vi Föräldrar, 2 mån.

Vi anser att detta sätt att adressera är helt fel ur arbetsteknisk synpunkt och att det därför måste bort. Vi vänder oss därför till er för att få svar på följande två frågor:

1. Vilka regler gäller för närvarande för adresseringen?
2. Vad gör sektionen för att den felaktiga adresseringen skall upphöra?

Vi vill också ta upp problemet med de lösa tidningsbilagorna. Dessa förar sortereringen och fin-

ställningen av posten. Det går inte att hålla en normal arbetstakt om man vill försäkra sig om att dessa bilagor skall ligga kvar i tidningarna. VI vill att ni tar upp det här problemet med Poststyrelsen och kräver att lösa tidningsbilagor ej skall tillåtas i fortsättningen."

Svar från förbundet:

"Det är riktigt att sektionen medgeren dispens från bestämmelserna om adressuppgiftsplacering beträffande vissa av Åhlen och Åkerlunds tidn. Denna första dispens gick ut vid årsskiftet 1976-77. Sedan dess har flera såväl skriftliga som muntliga kontakter tagits och för att göra en lång historia kort avser detta förslag att under 78-79 gå över till adressering med s.k. bläckskrift och då förutsätter den senast givna dispensen att adressplaceringen blir korrekt

Div. handlinga bifogas i kopior.

Då det gäller adressplacering i övrigt har sektionen inom adresseringsutredningen ställt krav om skärpta regler och bättre granskning av efterlevnaden av dessa, ett krav som vi hittills har fått förståelse för. Kan tyvärr ej ge besked om då denna utredning kommer att avge sin slutrapport då all adressering är inblandad i denna utredning.

De nuvarande reglerna medger inte den placering som tillämpas av Åhlen-Åkerlunds resp ICA utan det är här fråga om emporärer dispenser och sektionens agerande framgår av det föregående.

Beträffande bilagorna och problemet med dessa skall vi vid tillfälle ta upp också denna fråga med CF."

Klubbmötet den 10 september innebar en framgång på så sätt att antalet deltagare ökade från nio till fjorton! Förutom en mängd högaktuella rapporter behandlades de ärenden som några dagar skulle tas upp i avdelningens representantskap. Dessutom behandlades två skrivelser, varav den ena, undertecknads om avtalsrörelsen, antogs. Den andra skrivelserna, den om fackföreningsavgift på öt-erättningen, bordlades till nästa möte med förhoppningen att fler av undertecknarna då skall vara närvarande.

Till alla er som tyvärr hade förhinder den här kvällen vill vi ställa en fråga: visste ni att det börjar bli riktigt spännande numera på våra klubbmöten? Fråga dem som var där!

Vi ses!

Arbetarskyddet. Vi återkommer i nästa nummer med en rapport om den nya organisationen. Förhoppningsvis har vi då fått lite erfarenhet av hur den praktiskt fungerar.

I min rapport från repskapet 79.09.13 ges en kort bakgrundsteckning och några personliga synpunkter i frågan.

/JÅ

FACKLIGA NOTISER

Driftstatistiken i stadsbrevbäringen. Både inom vår klubb och inom adelningsen har det nuvarande statistiksystemet kritiserats vid åtskilliga tillfällen. Bl a därför att det är otillförlitligt och att det är för svårt för den enskilde brevberaren att överblicka.

I samband med att den nya arbetstidsberäkningen infördes tillsatte Postverket en arbetsgrupp för att utarbeta ett nytt system. Enligt vad PN erfar, kommer gruppen att under hösten presentera ett förslag, avsett att träda i kraft fr o m 1/7 -80. De största förändringarna skulle bli att distriktet enbart skall räknas och att statistikperioden skall bli tre år mot idag två år. Däremot skall fortfarande varje distrikt ha endast ett visst antal statistiktillfällen per år då hela distriktet räknas. Alltså inte, som avdelningens statistikgrupp föreslagit, statistik varje dag men i gengäld endast något eller några fack åt gången. Det blir inte heller så, som det föreslagits inom klubben, att alla distrikt räknas samma dag; man har i det avseendet tänkt sig att bibehålla nuvarande ordning.

Beklädnadsnytt!

Det har under det senaste året hänt en hel del nytt på beklädnadsområdet. Vi lämnar här en kort redovisning över dessa nyheter. Klubben har också begärt hos områdesförvaltningen i Sollentuna, att de skall skicka runt en provkollektion till kontoren.

Vinteroverall eller vinterjacka. Tilldelas lönepersonalsanställd personal i stadsbrevbäringen och vikariepersonal som stadigvarande anlitas i brev- bärningen. Erhålles som skyddspersedel, dvs utan kostnad.

Vinteroverallen är samma overall som bilbrevbärarna haft under flera år och som övriga brevberare fick köpa fr o m i f . . .

Vinterjackan är en täckjacka, Fjällrävens modell Raven.

Man får alltså ett av dessa plagg gratis. Dessutom kan man komplettera genom att köpa in det andra plagget till 50% rabatt. Det innebär 120 kronor för overallen; priset på täckjackan är ännu inte fastställt.

Brukningstiden är för vinterjackan tre år och för overallen två år.

Men observera i det sammanhanget, att för sådana skyddspersedlar gäller

att man efter prövning i varje enskilt fall kan få en ny innan den fastställda brukningstiden gått ut.

Vinterjackan kommer att levereras tidigast 15/ 1980. Vi får verkligen hoppas, att de den här gången kommer före sommaren!

Termounderkläder. Fr o m i vinter kan underställ bestående av kal-
songer och tröja köpas till självkostnadspris, vilket f n innebär
32 kronor för tröjan och 35 kronor för byxorna.

Skor. Skor i tre olika utföranden finns nu att köpa.

- + En med brunt, narvsatt ovanläder, ofordrad
- + En med brunt, slätt perforerat ovanläder, ofordrad
- + En lättare, typ sportsko, med ovanläder av blå mocka.

Alla tre modellerna har halksäkra sulor. Skorna säljes till själv-
kostnadspris. Tyvärr har jag inte lyckats att få någon prisuppgift.

Inomhusvantar av bomullstyg med plastnappar finns nu att få för i
första hand personal som sysslar med transporter inomhus. De finns
i två storlekar och erhålls utan kostnad.

/JÅ

Chaufförs..... FRÅGOR :

Hej! Dags igen för lite synpunkter kring vår arbetssituation i transporten. Det har ju en tid, närmare bestämt ett halvår förekommit planer på en omläggning i transporten. Denna omläggning har ju skjutits upp tillsammans med omläggningen på avg. avdelningen. Nu ser det dock ut som om vi skulle komma i gång med arbetet, troligen i november. Hasse Jansson från Sollentuna ska visst hålla i omläggningen för transporten. Personligen anser undertecknad att dessa två projekt avg. och transporter borde läggas om samtidigt eftersom dom faller in i varandra. Det föreligger annars risk för slitningar, om dessa omläggningar görs var för sig. Dessutom, med erfarenhet av gångna omläggningar så skulle jag personligen gärna se att man plockade in någon representant för kassan, för att vi i transporten slipper sitta och försvara gjorda omläggningar, som sedan visar sig innebära tider för filialerna som ej alls passar för dem.

Vidare har vi frågan om lördagstjänstgöringen som måste lösas. Här finns flera alternativ, dock har man inte fått se på lista hur lördagarna påverkar tjänstgöringen M-F.

Man kan ej låta bli att dra sig till minnes den föregående omläggningen som genast stötte på patrull, p.g.a ett helt oväntat utspel från ledningen där man gick ut med att vilja dra in en tjänst, nämligen littra L där Zacke sitter och kör just nu. Där fick vi T. Ny-ch verkligen ta ansvar och gemensamt fajtas för att få behålla denna tjänst. I dagens läge är det ju bara att sätta sig och kolla in vilken nytta denna tjänst gör nu. Det är åtskilliga firmor som får sin post av Littra L, flera av dessa är storkunder som AGB, Wella och Timex för att bara nämna några. Där tycker jag gott att vi kan ta åt oss äran, här är vi ju både värnat om personalen och Postverkets intressen, eller vad säger Marknadsavdelningen. Med andra ord, det har ju visat sig att med lite tålamod går det att bygga upp en tjänst, i stället för att konstituerat om det är lite glip på en tjänst börja höjta om indragning av befattning.

Jag hoppas innerligt att liknande indragningsplaner inte föreligger denna gång. Efter diskussioner med kolleger i transporten har vi ej kunnat lösa ekvationen att dels har vi en marknadsavdelning i Sollen-tuna som försöker jobba i hop firmor åt oss och efter bästa förmåga försöker vi äta oss dessa skubb. Å andra sidan har vi organisationsavdelningen som har hand om omläggningar och rationaliseringar. Ur vår synpunkt verkar det som om dessa två avdelningar ej är på samma våglängd. Den ena vill skapa jobb och den andra jobbar för att vi ska köra på så få bilar och gubbar som möjligt. Hur skulle det vara med ett rejält snack även med marknadsavdelningen inblandad, denna avdelning måste ju se indragna befattningar som förlorade marknadsandelar. Ur vår synpunkt i transporten anser vi att skulle det uppstå dötid på någon av vakterna så ska man i första hand noggrant undersöka om det ej går att fylla dessa tider med bl.a firmakörning, dessutom är viss reservtid ofrånkomlig om man ska kunna företa justeringar.

Till slut nära rader om ett grundläggande krav som vi kommer att ha i denna omläggning, nämligen att vi vill ha en återgång till 2 femmannalag, jobbet blir mera omväxlande och mera rättvist om man går på alla vakter och det ger dessutom större arbetstillfredsställelse. Vår förhoppning är även att denna omläggning görs i en anda av samförstånd och att man denna gång definitivt inte utgår ifrån att befattningar skall dras in.

Hannu

Det var en gång en norrman som gick i öknen med en stor järnbalk på ryggen. Solen stekte nacken och svett gränsade igen ögonen. Plötsligt mötte han en annan norrman med en telefonkiosk på ryggen.

Norrmannen med telefonkiosken på ryggen:

Vad i allsin dar går du med en järnbalk på ryggen för? Ja så här mitt ute i öknen.

Norrmannen med järnbalken på ryggen:

Jo möter jag ett lejon, så springer jag lättan ifrån den i fall jag kastar av mig järnbalken.

På grund av utrymmesskäl fortsätter historien i nästa nummer.

Cykelsemester.

Freitag: Väckarklockan skrällde till lika tidigt som vanligt ca 05.00, tur att tjejen skulle med på resa, det fanns ju ingen nitisk bryggvakt som kunde ringa och väcka mig. Anlände mot alla odds tidigt till Norra Bantorget för vidare transport med buss till Göteborg. Där färjen väntade för ett dygns resa innan den egentliga semesteren kunde påbörjas. Var för trötta för att i någon större utsträckning delta i det sedvanliga groggandet och "krällandet" på dansgolvet, dock ganska intressant att iaktaga det som åskådare för en gångs skull.

Torsdag: Anländer till Amsterdam eller rättare sagt till Tor Lines terminal en bit utanför. Där det till att börja med går stödat till när de utlovade axelremsväskorna, kamerorna, T-shirtar och kartorna utdelas, men när cyklarna kommer fram utbryter allmän villervalla. Dessi har tur och lyckas kapa åt sig en femväxlad, själv får jag tag i en med tre och ingen "pakethållare". Andra har inte samma tur (framfusighet?) och får tag i tvåväxlade eller sådana som ser används ut.

Trafiken är ganska livlig under vårt första trampande in mot centrala Amsterdam, men det gör inget eftersom bilisternas hänsynstagande genemot oss cyklister är exemplariskt. Hittar vandrarhemmet som är centralt beläget alldeles bredvid Vondelpark, innehåller nog minst 1000 bäddar fördelat på ca 100 rum, uppdelat mellan tjejer och killar. Stan i sig är sig lik sen förr (har varit här 2 ggr) inga glas eller betongmonster har skjutit upp utan den gamla bebyggelsen med 3-4 våningshus längs de otaliga kanalerna har fått stå kvar. Tycker mig dock notera en allmänt hårdare attityd, svår att definiera.

Söndag: Dags att ge sig iväg på den första etappen, har tänkt oss att åka ca 5 mil till en stad som heter Amersfoort. Håller på att få med oss flera andra som av någon anledning betraktar oss som några slags profier. Beror nog på lite tjärva uttalande att en 5-10 mil per dag skall man lätt klara av och vår ringa packning två små cykelväskor vars storlek inte är mer än hälften av Postens. Skillnaden till de andras packning är markant och då speciellt de äldre, vilka det för övrigt är ganska gott om. Många av dessa har både rejält i cykelväskor plus reservväskor på pakethållaren. Undrar vad de skall göra? Hur som helst med det så kommer vi i alla fall till slut iväg ensamma. Håller hyfsad fart i ca två timmar på en ganska tråkig cykelväg bara några meter och buskar ifrån motorväg innan det är dags för en första vilopause. Upptäcker att vi kämpar oss ganska fräscha, ser på kartan att vi har cyklat ca 3 mil och följaktligen bara har 2 mil kvar. Tycker att det blir för tidigt att komma fram redan om 1-2 timmar, sagt och gjort rese-målet ändras till Putten, 5 mil längre bort. Får genom utdelning vägen går nu igenom små pittoreska byar omväxlande med åkrar och skog, till och med solen tittar fram. Snart kommer vi fram till en liten flod, där det är meningen att en färja skall ta oss över. Nu råkar det bara vara så att det är söndag och på söndagar går det ingen färja. Dags att börja fråga: Kan man komma över någon annanstans, motorvägsbro 5 km bort går det inte att komma över där? Är det inte kloka cykla på motorvägen!!! Frågar bilist, dam på häst, farfar på motorcykel icke, åk tillbaka. Drar oss i kringelkrökar mot bron och visst faen kan man komma över med cykel där. 2 timmars smurrande i onöden.

Humöret lättas upp något 4 timmar senare när vi kommer fram till ungdomshärberget och kan imponera på en tysk med flickvän med våra sportpatser och cykelmil, 9-10 mil.

Måndag: Vaknar med ömma häckar, men är man på cykelsemester så är man. Färden går vidare, nu mot en stad 3 mil längre bort Apeldoorn. Icke igår höra att det skall finnas ett ganska mysigt Zoo där med bl.a. apor som springer fritt. Inte hittar vi något Zoo. Vad vi hittar är en kunglig park med några getter och hästar plus ett stall ombyggt till museum för kungligheternas gamla vagnar. Känner oss en aningen malplacerade där speciellt när det dyker upp en grupp rojalistiska pensionärer. Letar oss i stället fram till ungdomshärberget, som dock är belägrat av ett oräkneligt antal levnadsglada barn i 12 års ålder. Uppskattar möjligheten till sömn som liten.

Vänd!

Klockan är bara 15.00 och det är inte mer än 3 mil till nästa stad, Arnhem (låter namnet bekant? Det var här som de allierade gjorde en av sina mest misslyckade operationer under andra världskriget) alltså vidare. Oturen fortsätter, cykelbanan går i direkt anslutning till den hårt trafikerade vägen, smäller till i framhjulet, punktering. Det börjar regna. Avslutar dagen stilenligt med att leta efter vandrarhemmet i två timmar.

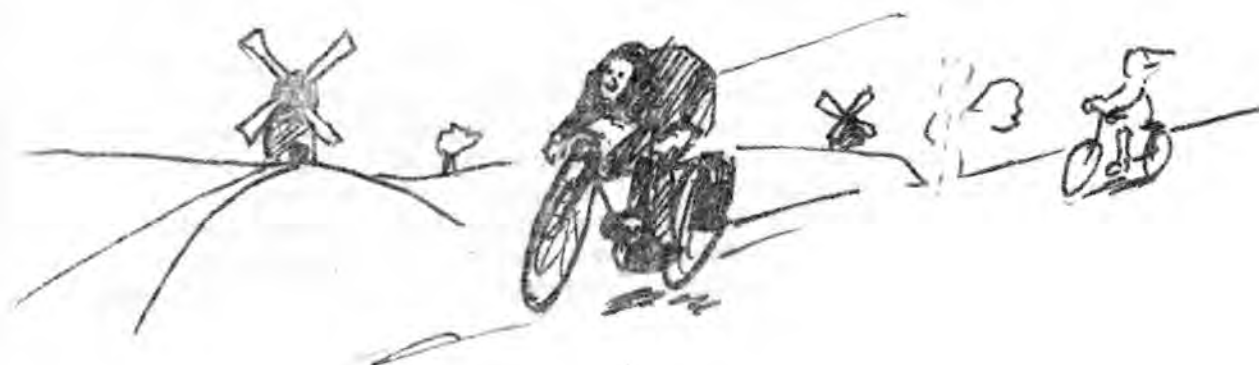
Tisdag: Det har varit lite väl mycket strul så här i början, stannar därför kvar här en dag och tar det lite lugnt. Besöker ett Zoo och en Nationalpark på förmiddagen, innan det är dags att ta en närmare titt på sta'n och dess möjligheter. Inleder kvällen med att äta en god middag till ~~ett~~ hyfsade priser, restuarang - besök är annars dyrt, ungefär som hemma. Chockerar servitrisen med att beställa tre glas öl med det samma, glaset är ju så små, kan inte innehålla mer än 15-20 cl. Resten av kvällen spenderas på de otaliga barerna och dess öl, utbytande visdomsord med allehanda människor.

Onsdag: Den "lugna" gårdagen gjorde oss gott. Kan nu njuta av strålände solsken medan vi glider fram längs Rhen, utan att häcken gör sig allt för mycket påmind. Tar smärre matpauser antingen i gröngräset eller på något fik längs vägen. Kommer nästan för tidigt fram till Boek, målet för dagen, men något skall man väl har lärt av de två första dagarna. Sovplatsen för natten verkar bli golvet, men "räddas" av en påstridig amerikanare, som tycker att det är skandal, liksom så mycket annat i europa. En livs levande parodi på en amerikanare med andra ord. Han bjuder i alla fall på några omgångar öl innan det är dags att krypa ner i den framfixade extrasängen.

Torsdag: Dagen blir i mångt och mycket lik gårdagens. Solen skiner på oss medan vi färdas genom lätt kuperad jordbruksbyggd och en och annan mindre by. Svårt att förstå att Holland är Europas mest tätbefolkade land. Reujiwik där vi skall tillbringa kvällen är i alla fall något extra. Ligger mitt i en sjö i vilken det går ut ett antal vägbankar längs vilka husen ligger på små öar. Avnjuter pannkaka med blåbär och äpplen på en av dessa öar tills solen går ner och den därmed tilltagande "kylan" tvingar oss tillbaka till ungdomshärberget. Vi finner här som vanligt människor att samtala med om allehanda saker.

Fredag: Sista cykeldagen innan hemtransporten till Sverige och tur är väl det eftersom hjulen blir mer och mer skeva plus att en växel har fösvunnit. Upplever splittrade känslor inför att det börjar märka sig slutet för den här gången. Skall bli skönt att kunna sova ostört, slippa ett otal varianter på smärkingar från ett tiotal personer. Bli väckt av en högtalarröst när man äntligen har lyckats somna för att äta en frukost, som man i alla fall är för trött att få i sig. Kommer att sakna småsnackandet på kvällarna med olika slags människor, cyklandet på dagarna genom ett omväxlande landskap och alla smärre incidenter, som man skrattar åt så här efteråt.

Pär Stridsberg

MBL-NYTT Medbestämmandeavtal slutet

1. Som vi alla minns gjordes införandet av MBL till ett stort politiskt reklamnummer (s). Jag har flera gånger tidigare här i vår tidning citerat en del av de vackra och stera ord som då fälldes; jag skall inte upprepa dem. Hursemhelst. Lagen är nu antagen och har tillämpats i två år. Jag tror att man lugnt kan säga, att de praktiska erfarenheter som har dragits under dessa år inte riktigt motsvarar den bild som kampanjmakarna målade upp (ursäkta men här kommer trots allt ett exempel: "största demokratiseringsreformen sedan rösträtten" - Palme). Medbestämmandet har visat sig vara vanligt samråd på arbetsköparens villkor, samtidigt som allt fler arbetare har fått smaka på de skärpta antistrejkbestämmelserna i lagen, t ex höjda skadestånd, som man försökte dölja.

För att kunna fortsätta att suga på karamellen politiskt och uppehålla medbestämmandemyten, har därför nästa led i kampanjen blivit att dels locka med de medbestämmandeavtal som kan slutas enligt lagens §32, dels att rulla över bollen till oss: "Medbestämmandelagen ger inget omedelbart medbestämmande, utan det får vi själva skapa i förhandlingar och avtal genom att arbeta med lagen som grund" (Studiematerialet "Medbestämmande i själva verket").

Dock, rannsakingens tid är nu inne även för detta avsnitt av kampanjen: det första medbestämmandeavtalet är slutet, nämligen det som gäller för den statliga sidan, alltså på vårt område. Det slöts 2.3.78 och trädde i kraft den 1/7 samma år.

Vad innehåller det?

Gemensamt uttalande

2. I protokollerna från de förhandlingar där avtalet slöts, gör parterna ett gemensamt uttalande, där man bl.a. säger:

- att man måste beakta de skillnader som föreligger mellan olika myndigheter. Man har därför förutsatt att en anpassning till de särskilda områdena kan ske genom lokala avtal.

I enlighet med detta har man i avtalet dels angivit allmänna riktlinjer, dels inom vissa områden anvisat möjligheter till lokala avtal. Jag återkommer till detta i punkt 3.

- att tyngdpunkten i medbestämmandet skall ligga på lokal nivå:
"Särskild uppmärksamhet bör i det lokala avtalsarbetet ägnas åt enskilda anställdas möjligheter att medverka i utformningen av den egna arbetsituationen både när det gäller det löpande arbetet och förändrings- och utvecklingsarbetet inom myndigheten".

- att "tillämpningen av MBL är av stor betydelse för den statliga verksamhetens effektivitet".

Med "effektivitet" menar man att myndigheten når målen för sin verksamhet + "under god hushållning med resurserna

+ med beaktande av service- offentlighets- och rättsäkerhetskraven

+ och med beaktande av personalens arbetstillfredsställelse, god

arbetsmiljö, anställningstrygghet och möjligheter till medbestäm-

mande och personlig utveckling". (min understrykn)

Observera det sista kravet på "effektivitet". Den sortens "effektivitet" ska vi hålla hårt på!

- attmöjligheterna att främja jämställdheten mellan könen särskilt skall uppmärksammas.

Tre medbestämmande former

3. Vi kommer nu in på själva avtalet.

Det är indelat i tre medbestämmandeformer: A, B och C.

A) Medbestämmandeform A innebär att arbetsgivaren i vissa frågor skall förhandla med facket innan han fattar beslut. De områden det gäller pekas också ut i avtalet. De är: Rationalisering och administrativ utveckling, Planering, Personalrörlighet, Personautveckling, Arbetsledning samt till slut Personalinformation och facklig information. I avtalet finns också intaget ~~xxxx~~ allmänna riktlinjer och vissa regler för arbetet med dessa frågor inom de statliga verken och myndigheterna. Det skulle föra alltför långt att här gå in på dessa. Inom de områden som anges ovan kommer lokala avtal att slutas (för vår del mellan förbundet och Postverket); vi får återkomma utförligare till frågan i det sammanhanget.

B) Medbestämmandeform B, s.k. facklig vetorätt, innebär att arbetsköparen är skyldig att förhandla med den lokala fackföreningen och inhämta deras godkännande för att få fatta beslut i fråga om:

a) användningen av psykologiska lämplighetsprov som inte är betingade av säkerhetsskäl eller reglerade i författning

b) användningen av systematiserade planeringsamtal

c) användningen av systematiserade avskedsintervjuer

C) Medbestämmandeform C, s.k. fackligt självbestämmande, innebär i grova drag att fackföreningen kan få beslutanderätt i fråga om:

a) hur information till de anställda i samband med rationalisering

- Cykelan

och administrativ utveckling skall genomföras

b) hur introduktion skall utformas och genomföras

c) former och tidsförläggning för regelbundna arbetsplatsträffar

d) personalinformation i personaltidning, där sådan utges, eller i annan periodisk form.

Hur skall avtalet värderas?

4. Detta är i stora drag vad avtalet innehåller. Hur skall det värderas?

För det första kan vi ju konstatera, att de fall där fackföreningen fått veto rätt eller självbestämmanderätt är, för att uttrycka sig milt, andrahandsfrågor.

För det andra säger avtalet att förhandlingar kan ske på en rad områden. Denna möjlighet fanns redan i själva lagen (ja den fanns även innan lagen!); den är ingenting nytt. Vidare skall lokala avtal slutas; dessa är det naturligtvis för tidigt att nu säga något om. Men det viktigaste att hålla i minnet är, att det hela tiden i botten finns två skilda intressen, våra och deras, och att alla de förhandlingar som kommer att föras utifrån MBA-S och de lokala avtalen, förs under fredsplikt enligt bestämmelserna och uttalandena i medbestämmandelagen, dvs de är bara samråd där arbetsköparen till slut är den som bestämmer. Det är då, för det tredje, av visst intresse vilka ramar och riktlinjer avtalet och det gemensamma uttalandet ger för dessa samråd. Vad man skriver i det gemensamma uttalandet har jag till stora delar refererat under punkt 2. Det som nedtecknats i själva avtalet är så mycket fäst att jag måste återkomma med en utförligare redogörelse vid ett senare tillfälle, i samband med att de lokala avtalen presenteras. Men några smakprov finns det utrymme för. Ofta är det vackert formulerade men till intet förpliktande satser. Ett exempel. Om "övrig personalutveckling" heter det i §32: "Det skall inom ramen för myndighetens utgifter eftersträvas att arbetsorganisation, arbetsledning och arbetsmetoder utformas så att det dagliga arbetet erbjuder möjligheter till stimulans, omväxling, självständighet, ansvar och utveckling och till att den anställdes kunskaper och erfarenheter tas tillvara. Det är bl.a. angeläget att myndighet med arbetsplatser där monotona, rutinbetonade och starkt specialiserade arbetsmoment samt söker finna alternativa möjligheter att organisera och utföra dessa". Tjusigt. Men det finns också sådant som är litet mera handfast och därför lättare att ta till att det efterlevs. Ett exempel från avsnittet om "Rationalisering". Med "rationalisering"

avses enligt avtalet bl.a "förändringar av organisationen". Det heter i avtalet att " Berörda arbetstagare skall beredas tillfälle till information om planering, utredningsarbete, genomförande och resultat i samband med rationalisering inom myndigheten". Vid en omläggning i brevbäringen skall t.ex samtliga berörda brevbärare informeras ordentligt.

78.11.22/JÅ

Dags för innefotbollen

1979-80-års innefotboll startade måndagen 22/10 med full omgång. Ny arena är Skarpängsskolans bollplan. Vi deltar i gruppA tillsammans med sju andra lag

Resultat 22/10 RÖHÄLL - POSTEN 2 - 1

Övriga matchprogrammet ser ut så här:

29/10 KL 19.40	POSTEN - MUPPARNA
5/11 KL 20/30	ÖBAGLUS - POSTEN
12/11 KL 20.30	POSTEN - KFM
19/11 KL 18.00	POSTEN - KOMIK
26/11 KL 18.50	POSTEN - NORRBUSS
3/12 KL 20.30	IFSV 1. - POSTEN

Nu när matcherna är flyttade från Täby Kyckby till närliggande Skarpängsskolan så hoppas vi att en hejarkack kan stödja oss så att vi åter blir det topplag som vi tidigare varit.

Väl mött
Charlie

Sorterade tankar om Jordens passagerare

AV VESELA GEORGIEVA

Klockan är halv fem på eftermiddagen

och jag står och sorterar på avgående.

Breven fyller facken och jag tänker.

Ett minne från dagens läsning dröjer

sig kvar inom mig, jag minns orden,

sorterar dem, försöker förstå dem...

Jorden är som ett rymdskepp, tänker

jag. Atmosfären bildar ett skyddande

skal mot rymden. Inom detta skal vistas

passagerarna - människor, djur, växter.

Vi måste samsas om det begränsade

utrymmet ombord och om förråden av mat,

vatten, luft och andra tillgångar.

Vissa tillgångar nybildas ständigt och ungefär i den takt som passagerarna förbrukar dem (t ex syre). Andra nybildas oerhört långsamt och kan användas praktiskt taget en enda gång (t ex olja).

Jorden är bara en liten prick i den oändliga världerymden.

Det går inte att bygga ut rymdskeppet Jorden. Och vi kan inte byta planet. Vi måste alltså hushålla med de nuvarande tillgångarna ombord.

SOL = LIV

Solljuset är den drivande kraften. De gröna växterna tar upp solljuset tillsammans med koldioxid som finns i atmosfären, och vatten och mineralämnen som finns på jordytan.

Av detta bildar växterna kolhydrater, fetter, äggviteämnen, vitaminer och syre. Syret i jordatmosfären bildas till största delen av knappt synliga växter i havsytan: växtplankton.

En del av växterna äts av människor, boskap, insekter och fiskar. De växtätande djuren äts i sin tur dels av människor, dels av köttätande djur - rovdjur, rovfisk, asätare.

Gemensamt för människor och djur är att de andas in syre, som kommer från växter och andas ut koldioxid, som tas upp av växter. Spillning från djuren, döda djur och växter tas om hand av bakterier och svampar osynliga för människoögat. Dessa spelar en mycket stor roll genom att de omvandlar spillningen och de döda djuren och växterna till mineralämnen. Växterna behöver ju dessa för att kunna producera bland annat näringsämnen som växtätande djur tillgodosör sig och som sedan kommer köttätande djur till godo...

CIRKELN ÄR SLUTEN!

Jag lärde mig i dag att cirkeln kallas "det ekologiske kretsloppet".

Människorna är beroende av djurens och växternas existens men dessa är inte i samma grad beroende av vår.

Människorna kan däremot sabotera deras liv genom giftutsläpp i havet (drabbar bland annat växtplankton) eller genom konstgödning och giftbesprutning i jordbruket (drabbar bland annat jordbakterier).

Människorna stör alltså samspelet i den så kallade biosfären, det vill säga jordytan + den tunna hinnan av atmosfär.

Människan har blivit det talrikaste stora djuret på Jorden. Hon har fått allt större möjligheter att påverka Jordens ekologiske kretslopp - och hon gör det.

BEFOLKNINGEN ÖKAR

Den explosionsartade förökningen och utbredningen av arten människa har påverkat omgivningen för varje organism på Jorden.

Till fördel för vissa som t ex husflugor, - till nackdel för betydligt fler: större djur som är utrotade eller hotas av utrotning, och för människan själv!

Jag stannar upp i sorteringen och försöker minnas den exakta ordalydelsen av en notis i dagens tidning:

"Jordens befolkning ökar nu snabbare än tillväxten på mat. Ungefär 2/3 av världens befolkning, det vill säga över 2 miljarder människor, får för lite föda eller fel sammansatt kost."

Jag fortsätter att sortera och de lästa orden fortsätter att strömma genom hjärnan.

I sin strävan att öka livsmedelsproduktionen odlar människan upp mark som inte

lämpar sig för uppodling och ger dåliga skördar eller förstörs. I de tropiska länderna runt ekvatorn kan jorden bli så hård att den efter ett tag är helt omöjlig att bruka.

För att få ut det mesta möjliga ur jordarna använder sig människan av ovarsam konstgödning som förstör jorden. Hon använder bekämpningsmedel som har katastrofala följder - många gånger på människor och djur och växter som inte skulle bekämpas.

Intensiv konstbevattning för ofta med sig att stora arealer, genom förändringar i grundvattennivåerna, blir oanvändbara på grund av att jorderna blir salta.

Jordbruket blir också allt mer beroende av tunga maskiner och processer som är mycket energikrävande.

OJÄMN FÖRDELNING AV RESURSERNA

Och ändå krävs ett verkligt högavkastande jordbruk för att klara svälten orsakad av befolkningsökningen och den ojämna fördelningen av resurserna.

De bästa jordarna är uppodlade.

Havet kan inte ge mycket mer föda än det redan gör.

Och ständigt föds fler människor.

Men Jorden kan inte bära hur många som helst.

Blir människorna med tiden så många att de tillsammans med sina maskiner täcker hela Jorden? Det är verkligen en deprimerande fråga... Vem vet, kanske vore det bättre med milavida höghus, tillsammans fyllda med 500 miljarder människor...

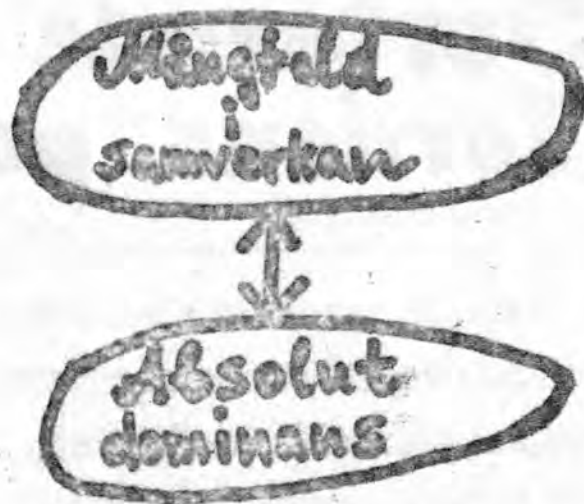
MÅNGFALD I SAMVERKAN

Men varför vill människan förstöra kretsloppet som har experimenterats fram av naturen under miljarder år? Framgång i kretsloppet består i att stödja dem på vilka man själv stöder sig. Mångfald i samverkan ger dels skydd mot katastrofer och dels förutsättningarna för arternas vidare utveckling. Naturen har börjat och det är nu människornas sak att fortsätta med hjälp av tekniken till det helas bästa.

Men, vad gör människan?

Hon blir den dominerande arten och använder tekniken till att göra sig oberoende av alla andra som följaktligen kan utrotas. Människans absoluta dominans.

Jag ryser. Ja, ruskigt nog så tror jag att vi är i dag på väg till detta. Människans nuvarande miljö kommer inte att värdas och bevaras. Växter och djur utrotas när de inte längre behövs. I deras ställe kommer fabriker och andra konstgjorda konstruktioner...

I en bok en gång lärde jag mig sex nivåer:

1. Världsbild
2. Värderingar
3. Liveroll
4. Politiska system
5. Ekonomiska system
6. Vetenskap och teknik

Låt oss anta att man vill bygga ett kärnkraftverk. Är det tekniskt möjligt? Det är ett problem på nivå 6. Teknikerna säger ja.

Nästa fråga blir om projektet är ekonomiskt möjligt. Kan kärnkraftverket tillverkas och användas i praktiskt bruk på ett lönsamt sätt?

Även om svaret på nivå 5 är ja är det inte säkert att samhället bör godkänna projektet. Kanske resurserna kan användas bättre på annat håll. Och kärnkraftverken har sina nackdelar. (Vilka dessa är bör varje medborgare ta reda på för att kunna delta i omröstningen 1980.)

Det är alltså nödvändigt att flytta upp problemet på nivå 4. Det har blivit politiskt. Teknik effektivitet skall vägas mot människans krav på god miljö. Politiker behöver synpunkter från vetenskapsmännen på nivå 6 men det räcker inte. Problemet måste flyttas upp på de tre högre nivåerna och behandlas där innan verkställande organen får sine order.

Viktiga miljöproblem är inte bara tekniska och ekonomiska - de är livs- och värdningsfrågor. Människorna har en världsbild som i bästa fall speglar den för ögonblicket gällande situationen.

Sammanfattning: Människan kan tillsammans med andra i politiska organisationer som fastlägger handlingprogram. Ekonomiska och tekniska system förverkligar planerna...

De sex nivåerna existerar inte som strikt åtskilda trappsteg. Allt är hopbakat, som väte och syre i vattnet, tänk ja och sorterar kvällens sista brev.

I den länglade solhellen

I den länglade solhellen
svärmar insekter kring sina hålor
i kammarens naveltimmer.
En nässelhäril klamrar sig ett ögonblick fast
vid en vit fönsterbräda.
Fågelflockar drar förbi genom luften,
högt upp svävar ensliga fåglar.

På marken är människor, nära gräset och havren
och gulmårans innerliga döst.

Allt välkomma med en sådan skärpa
som en skogsdunge mejlad av skymningsljus.

Kammargrundens sten som skjlar i rött,
den grova handsmidda spiken om halvt drivits in
i en knutplanka mot den blå imlen.

Reidar Wige.

REPSKAPEL.

Först en senkommen rapport från avdelningens årsmöte 29/3 1979.
Ordförande vid denna sammankomst var J W Rosen/Sth Ban.

Verksamhetsberättelsen.

Det första avsnittet som orsakade diskussion var det om brevbärrarfrågor.

Undertecknad riktade kritik mot det sätt som den nya arbetstidsberäkningen beskrevs i verksamhetsberättelsen. Enligt min mening hade man där verkligen ansträngt sig för att leta fram verkliga eller förment positiva sidor. Den nya arbetstidsberäkningen är trots allt ganska bra, det var vad man kunde läsa ut ur texten. För att rätta till detta föreslog jag följande tillägg:

"Men fr a innebär förändringarna i och med den nya arbetstidsberäkningen att åtminstone förortsbrevbärrarna förlorat en del tid. Förutom att den betalda arbetspausen kortats av med 10 minuter har det särskilda trapp-tillägget tagits bort, vilket inneburit särskilt stora förluster på s k springportsdistrikt. Men genom att begreppet "postlåda direkt" införts, har också radhusdistriktet förlorat mycket tid, utan att vanliga villadistrikt tjänat motsvarande. När det nya sättet att beräkna eftersändningarna börjar tillämpas fullt ut kommer ytterligare tid att förloras".

Jag lade också ett förslag att ge avdelningsstyrelsen i uppdrag att göra en undersökning om utfallet av den nya arbetstidsberäkningen. Viberg/Sth 4 och Tommy Eriksson/Bromma instämde i mina yrkanden. Bengt Olsson/avdelningsstyrelsen förnekade naturligtvis att man gjort en positiv värdering, det var "bara klara fakta" man redovisat. Avdelningsstyrelsen yrkade avslag på mitt tillägg, och med 41 röster mot 28 avslogs det. Däremot biföll man mitt yrkande om en undersökning och så beslutades av mötet.

Jultrafiken.

Jag och ett par andra talare kritiserade också skrivningen om jultrafiken. Min kritik riktade sig dels mot att man i uppgörelsen om jultrafiken accepterat att förstärkningen skulle kunna bytas ut mot övertid, dels att utbildningen och övningen av nyanställda vikarier är för dåligt, vilket inte framgick av verksamhetsberättelsens absurda skrivning.

Bengt Olsson besvarade denna kritik med att en nästan enhällig ordförande-konferens ställt sig bakom iden att kunna byta förstärkning mot övertid.

På avsnittet om bilbrevbäringen lade jag ett tilläggsförslag:

"Det är en viktig uppgift för avdelningen att bevaka så inte också denna nya tidberäkning resulterar i tidsförluster för medlemmarna".

Det antogs av repskapet.

Postens bilbud.

På punkten om Postens bilbud riktade Sth C:s ledamöter kritik mot att deras klubb inte fått vara med och påverka utformningen av bilbudsorganisationen.

Storklubbar?_

Den tredje och sista diskussionen om verksamhetsberättelsen gällde slutordet.

Undertecknad inledde med att be avdelningsstyrelsen förklara vad man egentligen menade med de luddiga skrivningarna. Är det så att slutordet innebär ett ja till de storklubbar som antyds i texten?

Bengt Olsson svarade att det inte står någonting om storklubbar i slutordet, att det inte ska ses som någon programförklaring för storklubbar, men att han inte heller ville uttala sig mot storklubbar, "jag uttalar ingenting", och att han var besviken på den misstänksamhet som finns.

Senare på mötet utsågs en "Arbetsgrupp för översyn av klubbarnas verksamhet" som bl a skall se över "behovet att anpassa klubbäldningen till Postverkets nya lokala organisation för att därigenom ytterligare delegering av förhandlings- och informationsansvar från avdelningen kan ske" (se bilaga).

Att ingå i arbetsgruppen utsågs J W Rosen/Sth Ban, Josef Lundell/Täby, Krister Scheffer/Sth 1, W Digermark/nacka samt Bengt Olsson.

Detta är en mycket viktig diskussion som vi säkerligen får anledning att återkomma till.

Val.

Till ordförande omvaldes	Bengt Olsson
vice sekr	" G A Nilsson
studieorg	" Börje Grahn
extra led	" Göthe Berglund

Till revisorer valdes Sven Bengtsson och Hans Jägroth

Till styrelsesuppleanter valdes Å Kihlberg/Sth Ban, K Ekdahl/Sth Ban, Gun Jansson/Sltna, Ulla Johnson/Sth 5, Å Wiberg, Sth 4.

Till valberedning valdes Stig Gustlin/Sth Ban, Josef Lundell, Bengt Söderman/Hägersten.

DIREKTIV FÖR ARBETSGRUPPEN "ÖVERSYN AV KLUBBARNAS VERKSAMHET"

Mot bakgrund av hur klubbarna i dag fungerar och hur tilldelade resurser utnyttjas skall arbetsgruppens arbete ha följande inriktning.

1. Möjligheterna att stärka klubbarnas ställning för att därigenom ge medlemmarna större möjligheter att påverka beslut.
2. Behovet av att anpassa klubbbyggnaden till postverkets nya lokala organisation för att därigenom ytterligare delegering av förhandlings- och informationsansvar från avdelningen kan ske.
3. Riktlinjer tas fram för hur klubbarna skall arbeta administrativt så att skyldigheten att till avdelningen inkomma med begärda uppgifter efterlevs.
4. Klubbarnas behov av ekonomiska resurser och fösa-tid samt principerna för fördelning av dessa ses över.
5. Arbetsgruppen skall vara klar med sitt arbete till årsmötet 1980. Resultatet av arbetsgruppens arbete skall dessförinnan ha hunnit remissbehandlats av klubbarna.

- 0 -

Rapport från representantskapets möte 13/9 1979.

Sten Andersson valtalar.

Till dagordningens punkt "Aktuell politisk information" hade Sten Andersson inbjudits att hålla ett valtal för (s). Det innehöll ingenting utöver den gängse valpropagandan, varför jag inte här behöver uppta plats med att referera hans anförande.

Det blev också tid för en kröt frågestund. Han fick därvid bli a frågan, om det trots allt inte fanns plats för en viss självranssakan hos (s)? Jag vill minnas att det bli skulle vara mot bakgrund av deras miljöpolitik. I varje fall uppehöll sig Sten Andersson kring detta tema i sitt svar, och efter att ha vandrat omkring en stund på Sergels Torg - den promenaden skulle det föra intressant att syna i sömmarna: var den verkligen så "spontan" som det påstås? - blev hans svar på den uppställda frågan: Nej! I varje fall uppfattade jag det så.

Jag ställde också några frågor till honom, angående Vietnams övergrepp på Kampuchea. Jag frågade honom huruvida (s), om de kom i regeringens ställning, tänkte fortsätta att ge bistånd till Vietnam trots deras angreppskrig, om de tänkte godkänna Heng Samrinregeringen och hur de ställer sig till båtflyktingarna.

På den första frågan svarade han ett obetingat ja, man tänkte fortsätta att ge bistånd med motiveringen att "vi har aldrig kopplat vår utrikespolitik med biståndspolitik" och han menade att vi (=SAP) "skall föra smatal med dem" (=vietnameserna), och han ansåg att (s) kunde berömma sig av att "Palme är den enda svenska politiker som haft samtal med de vietnamesiska ledarna".

På den andra frågan ville han inte ge något klart besked. Oroväckande om man verkligen kan tänka sig att erkänna denna Quislingregim.

På den sista frågan gav han inte heller något ~~klart~~ ordentligt svar. Det var kanske inte så konstigt, eftersom han inte ens var så säker på att de var flyktingar. Dessa människor som man drivit iväg eller vad man gjort, jag vet inte så noga; ungefär så yttrade han sig. Svagt av en ledande politiker att vara så dåligt informerad!

Arbetarskyddet: ny organisation.

Nästa punkt på dagordningen gällde val av huvudskyddsombud till den nya organisation som blivit följd av att Arbetsmiljöavtal för Postverket (AMLA-P) slutits. Detta avtal innebär ju, (bl a, dels att skyddskommittéerna tagits bort från ortspostkontoren (Täby, Vallentuna, osv) och centraliserats till områdesförvaltningarna (Sollentuna i vårt fall), dels, och som en följd av föregående, att det skall finnas ett huvudskyddsombud inom varje områdesförvaltning. Det här avtalet har vi fått som en kär gåva från våra överordnade i förbundet. Enligt min mening innebär det att arbetarskyddsverksamheten centraliseras och att denna centralisering är av ondo.

En viktig sida av arbetarskyddsverksamheten måste nämligen vara att så många som möjligt blir aktiva och insatta i detta arbete. Det är nödvändigt för att det skall bli tal om ett arbetarskydd värt namnet.

Därför bör denna verksamhet decentraliseras så mycket som möjligt, och det var därför ett steg i rätt riktning det som planerades för något år sedan, när man tänkte inrätta fler lokala skyddskommittéer. Tex skulle skyddskommittén på Täby 1, som därtills omfattat hela det gamla förvaltningsområdet, dvs Vallentuna, Åkersberga, osv, styckas upp i mindre enheter: Vallentuna fick en egen kommitté, Åkersberga en, osv. Detta beslut rev man sedan upp - av vilken anledning! - och istället kom detta.

Nu skulle alltså på representantskapsmötet väljas huvudskyddsombud och övriga ledamöter i de nya skyddskommittéerna. För vår del blev Stig Westberg från Järfälla huvudskyddsombud. Sven Erik Wijk/Täby 1 blir ordinarie ledamot i kommittén. Även i övrigt gick valen programligt. Vid valet till Sth Bans kommitté uppstod dock en längre debatt pga oenighet mellan Banklubben och Biltransporten om hur ledamöterna i skulle fördelas.

Göran Agndal på besök.

Göran Agndal, sektionsordföranden, hade inbjudits att tala om Postverkets långsiktiga planering". Nu gav hans anförande och den efterföljande debatten inte så mycket, och eftersom avdelningsstyrelsen fick i uppdrag att försöka ordna ett extra möte kring denna fråga, med utförligare bakgrundsmaterial, ber jag att få återkomma i detta sammanhang.

Han gick också in litet på några avtalsfrågor. Om befordringsgång 1C sade han bl a att det troligen kommer ett krav på att höja begynnelselönerna redan i den här avtalsrörelsen.

De nya ansvarsmän i brevpäringen som till en början får F3, kommer 1980 att placeras i F4. Dessa tjänster skall ledigförklaras bland de som är placerade på respektive kontor. Bland de som söker får sedan facket förhandla om vilka som skall få tjänsterna.

En frisk fläkt i avtalsrådet.

Avtalsrådet den 7 juni.

Av naturliga skäl fastställde man vid detta möte inte några mer specificerade krav. Istället nöjde man sig med mer allmänna sådana, typ, "de senaste årens standardsänkning för löntagarna måste påverka ramens storlek", "kontrollstationer med samma fördelningsmetodik", "på sikt en löneplansrevision", "semesterns längd skall utgå efter ålder och inte efter lönegrad", "ställa krav på och gå in i reella förhandlingar om en etappvis arbetstidsförkortning".

Vad i övrigt gäller avtalsrådets möte, bör det nämnas att den ena av avdelningens representanter - Gunnar Englund/PGC - reste flera förslag. Fr a föreslog han avtalsrådet att rekommendera förbundets ledning, att göra förberedelser för allmän omröstning bland medlemmarna angående avtalet. Förhandlingschefen Curt Persson hade yrkat avslag på detta med motiveringen att förbundet redan hade planer för detta liksom för ev. stridsåtgärder. Englund och avtalsrådet accepterade detta, med Englund begärde att planerna skulle redovisas på mötet i oktober.

Det som är intressant och bra i denna fråga är, att omröstning om avtalet äntligen kommer upp till diskussion i avtalsrådet. Vad jag känner till har det inte skett tidigare år - trots att t ex vår avdelning uttalat sig för sådana!

Skrivelser.

Klubb PGC hade skickat in en skrivelse där man yrkade att avdelningen skulle ansluta sig till en demonstration mot hyreshöjningarna. Skrivelsen avslogs.

Däremot antogs en skrivelse från Klubb Sth-SV, som krävde att all "ordinarie tur" vid gxb-utdelning skall bort.

En omfattande rapport med förslag till förbättringar för lokalvårdarna, antogs för att vidarebefordras till förbundet. Materialet finns att tillgå hos Josef och undertecknad.

För rapporterna och de många personliga kommentarerna svarade

/JÅ

Naturen och V...

Vi var några postisar (alldeles för få) och några andra bröder och systrar och barn som en tidig solig vårmorgon knallade under Stickans ledning till Angarnssjöäng. Det var en upplevelse värt att göra om. Solen brände i nacken och vitsipporna lyste som små solar i fjolårsgräset när vi trskade i dessa kulturrika trakter. En mycket gammal hällristning direkt huggen på urberget med motiv som vikingaskepp och villebråd, gav oss en fläkt från svunna tider. Smältvattnet gjorde det stundtals svårt att ta sig fram. Men väl framme vid kullen vid sjön bröt det loss en kakafoni av fågelläten. Mest skrattnås. Det var lite sent på året för att uppleva den stora fågelsträckningen av flyttfåglar på väg norrut. Men de fåglar som stannar räcker till för att ge alla en upplevelse. Vi hade tur att se Angarnssjöängens rariteter. Det var svarthakedoppingen och brun kärrhök. Dessutom hördes ortolansparven. Sjön är sank och vassen växer långt ut i vattnet vilket bidrar till fåglarnas trivsel. Sjön "ser" näringsrik ut, ett överflöd av mat till fåglarna. Det fina är att det finns en grupp "själar" som lägger ner en massa jobb, med liv och lust, på att bevara sjön, för oss, som lätt kan komma dit och njuta, och för fåglarna, livet. Att sitta och fika i det soluppvärmda gräset med Angarnssjöängens panorama framför oss är en upplevelse som fler av oss bör uppleva nästa vår vi har vår gökotta där. Slut upp!

I höst var det återigen ett rekordår för svamp. Fortfarande går det att hitta svamp. Trattkantarellen (höstkantarellen) växer som en gräsmatta när man hittar stället. Smaken är ett strå vassar än t o m den vanliga gula kantarellen anser många.

Men det mesta lägger sig nu till vila inför intern. Det är ju oundvikligt. Vi får hoppas på en bättre sommar nästa år. är ni någon sommarupplevelse, så hör av er till tidningskommiteén och berätta eller skriv.

Funderingar. !?!

Ja, här sitter man med sin gamla skrivmaskin och känner att skrivklådan är i antågande, kanske mycket tack vare skön bakgrundsmusik, nämligen Ola Magnells senaste LP "Straggel och Strul", har ni tid över någon gång så ta och lyssna på den. Det är en sällsam blandning av "häftiga" låtar och finstämda grejer som t.ex Skomakarvals och Damen i svart för att bara nämna några.

Min vana trogen så går det ju ej att undvika att halka in på mitt favoritområde, nämligen arbetet och dess betydelse för mänsklig utveckling. I mitt arbete som postchaffis undgår man ju ej att märka vissa stämningar i vårt eget förhållande till postarbetet. Jag tycker att det är hemskt beklagligt att många av oss nedvärderar sitt eget arbete, okej att vi får skäll från kunderna lite då och då, för övrigt ofta utan anledning, det behöver ju inte betyda att vi skall börja se ner på oss själva. Det är nämligen så att så länge vi inte själva respekterar vårt arbete, så kommer ingen annan heller att göra det.

Nu blev det banne mig stopp på vidare text, jag vet inte hur jag ska fortsätta, Nå det löser sig väl, att skriva är 10% inspiration och 90% transpiration.

Kanske skulle man kunna spinna vidare på tema konflikter=motsättningar på arbetsplatserna, dom är faktiskt vanligt förekommande överallt. Vad vore livet utan motsättningar, det är ju själva livsnerven. Det gäller bara att bli medveten om detta och agera därefter. Motsättningar är till för att lösas. Ta t.ex det här med större och större enheter (terminaler) som vi inom posten börjar få stor erfarenhet av. Redan nu kan man fråga sig, finns det någon part som är nöjd och uppriktigt kan ställa sig upp och påstå, att denna utveckling är vi nöjda med

Det kan ju inte ligga i Postverkets intresse att bl.a sjukfrånvaron har blivit större med åtföljande behov av en större reservstyrka, som man dessutom har svårigheter att rekrytera. Deck löser sig problemen fortfarande tack vare den helt uppoffrande, lojala personalen som ställer upp och jobbar övertid. Vill man då ha kompletterande för denna extra insats, så är det rena turen om man får just den ledighet som man vill ha.

Till hösten är det ju aktuellt med omläggning-rationalisering på avgående avdelningen och transporten vid Täby 1. Då kan det ju vara lämpligt med ett citat ur LO:s utmärkta skrift i serien arbetsrätt nämligen nr 3 om den s.k "Främjandelagen" den låter som följer "En förutsättning för att de anställda ska acceptera strukturomvandling och rationalisering är att dessa kan genomföras så att den enskilda människan uppnår förbättringar i sina arbetsvillkor och andra sociala villkor" slut på citat.

(Främjandelagen = Man skall sträva efter att folk som har hamnat i svårigheter av olika slag t.ex alkoholproblem, sjukdom, handikapp eller andra sociala orsaker, skall kunna behålla sitt arbete eller omplaceras till något annat arbete som passar just henne förutsättningar.)

Och så några ord om det här med att företagen borde ta vara på dom anställdas förslag och ideer. Ett företag som inte tar vara på detta kunnande slår ju undan fötterna på sig själv. Om just du går omkring med en bra ide eller ett uppslag så ta och framför den, antingen till arbetsledningen, eller ställ upp på våra möten i facket och slutligen den metoden som jag personligen föredrar, kom till någon av oss i Klubbstyrelsen direkt. Vi är då glada för alla tips vi kan få, för vi vet att det bland personalen finns mycket fina ideer, det gäller bara att gräva fram dem. Om det trots allt visar sig att ingen bryr sig om vad du tycker och tänker och du är bergis på att dom är jävligt bra, ja då är det ingen ide att stanna kvar på verket. För en kille eller tjej med fantasi och ideerikedom, finns det säkert något företag som bättre begriper att ta vara på sådana förmågor.

Trivs du däremot någorlunda, eller lite gån i alla fall på Posten, då tycker jag att du ska stanna kvar och i försöker vi gemensamt att verka för bättre arbetsförhållanden m.m. Vi syns och hörs

Resa i Syd-Amerika.

Vinterdagen den 30 december 1978 gick min största dröm i uppfyllelse. Jag åkte till Syd-Amerika.

Min resekompis Birgitta och jag trotsade snöstormar och kyla, och tog oss ner till Luxemburg. Därifrån startade vårt plan till Barbados. Efter en resa på ca 10 timmar var vi framme. Rettan och dofterna slog emot oss när vi klev av planet. Vi var ju extra känsliga när vi kom från ett fruset Europa.

Tänk er att i januari få sitta på en sandstrand under palmerna och svalka sig med ett dopp då och då i Karibiska havet. Ofattbart? Ja, det tyckte vi också.

Efter att ha undersökt de olika färdsätten till Syd-Amerika från Barbados, (det finns ingen båtförbindelse till fastlandet. Inte ens från Trinidad till Venezuela fast det bara är ca 7 km sträcka!) tog vi första bästa flyg till Trinidad.

Trinidad, som är döpt av Columbus efter de tre kullarna och betyder "tre enighet", är liksom Barbados mycket grön och har ett behagligt klimat. Efter några dagar, som vi mestadels åkte Route Taxi mellan huvudstaden Port of Spain och flygplatsen, for vi till Venezuela.

Venezuela är ett rikt land med stora oljetillgångar. Särskilt i sjön Maracaibo är känd för att ha stora oljetillgångar. Bensinen kostar bara 30 öre litern. Ve. har ingen diktatur, men folk som vi pratade med sa att det egentligen bara finns ett parti som är uppdelat i mindre partier. Och det är ju tänkbart. Det är ganska dyrt att äta och bo där.

Venezualerna är enligt dem själva lata. Därför anställs flitiga Colombianer. Många Colombianer tar sig olagligt in i landet för att få jobb. Polisen haffar ständigt många och sänder dem tillbaka till sitt land. Men de ger ständigt nya försök. Stora flotta bilar finns det gott om. Bilar med färgade vindrutor, luftkonditionering och kassetbandspelare mm. Utanför slumområdena stod de ofta parkerade.

Vi liftade genom Venezuela med Pan American Highway. Det gick mycket lätt. En dag fick vi lift med en ung kille. Han bjöd oss att stanna över natten hos honom och hans mamma. Huset hade jordgolv, plåttak och en tupp i köket. Hans mamma blev förvånad över att unga tjejer själva reste, och frågade om vi tillhörde ^{50%} contra-bandet smugglar mellan Colombia och Venezuela. Eller om vi tillhörde gerillan i bergen. Sonen låg i sin hängmatta,

och klev inte ur den förrän vi hade lagat mat, duket, underhållit honom med gitarr, sång och TV. Vi förslog honom att han kunde diska. Men han trodde vi skämtade. De visste inte var Europa låg, trots att vi visade dem en karta, eftersom de inte kunde läsa en karta. Dagen efter gav vi oss iväg. Mamma blev förfärad som ju ville att en av oss skulle stanna kvar för att gifta sig med hennes son. Vi plockade snabbt ihop våra saker och stack.

Vi besökte Merida, en stad högt upp i Anderna. Av 45 000 invånare var 35 000 studenter. På en bergstopp man såg från staden var det ibland snö. Det enda i Venezuela berättades det stolt.

Omkring sex dagar tog det oss att lifta genom Venezuela. I varje land måste man ha en stämpel i passet som visar hur länge man får stanna. Ofta är det mycket besvärligt att få en sådan stämpel. Om jag kommer från Venezuela in i Colombia måste jag ha en utresestämpel från Venezuela. Ingen kollar detta vid gränsen, så känner man inte till detta får man lov att åka jojo över gränsen för att få alla nödvändiga stämplat. Man måste ta sig till Cucuta som ligger några km in i Colombia. Där letar man efter immigrantkontoret och sen armläga sig fram genom kön. Det kan ta dagar.

I Colombia reste vi med buss av den enkla anledningen att det knappt fanns några bilar. Sträckan mellan Cucuta och huvudstaden Bogotá är ca 60 mil. Det skulle ta 15 timmar att köra sträckan men det tog 18 timmar. Det var hemskt. 15 gånger stannade bussen för polis- eller militärkontroller. Fullt beväpnade, med k-pistar bl a, klev de på bussen och ville se våra pass, och letade efter kokein och annat smuggel på hatthyllor, under näten, i handväskor och reseväskor, ryggsäckar mm.

I Bogota stannade vi i 4 timmar för att köpa biljetter till Popayan som är en stad högt upp bland bergen i södra Colombia. En av anledningarna att vi stannade så kort tid i Bogotá var att vi blivit varnade för ficktjuvar. Vi hade plockat av oss alla smycken, inklusive örhängen. Inget hände... .. den gången. Efter en bussfärd på ytterligare 16 timmar var vi framme i Popayan, smutsiga, trötta och mörbultade.

Popayan är en vacker stad med vita hus i gammal spansk kolonial stil. Staden är mycket grön. Där var vi med om det första skyfallet. Det var en fascinerande syn. Hotellet vi bodde i kostade fem kronor natten per person, ändå var det relativt bra standard. Vår färd fortsatte efter två dagars uppehåll till Ecuador. Vid gränsen tog vi en "super" taxi till Quito, huvudstaden. En super-taxi är en minibuss där de lyckas klämma in 13 säten. Det klev på människor med tre fyra hattar, några ponchos, filtar och andra saker som de sedan började ge varandra. Vi blev också tillfrågade om vi ville

sa smot någonting. Då förstod vi att de ville att vi skulle hjälpa dem att smuggla sakerna genom alla poliskontroller och över gränsen till Ecuador. Då vi ställde gärna upp, alla var påtagligt nervösa men allt gick bra. Vi reste igenom Ecuador med buss på en dag. Alldeles för kort tid för ett så vackert land.

Vi kom till Peru den 18 januari. Vi kom från Ecuadors väldiga gröna inland till Perus öken-kust. Hela Perus kust, 200 mil, är ett enda stort ökenbälte. Undantagen är, Ica och Arequipa där holländare och svenskar har fört ner vatten från bergen. På dessa ställen är det grönt och bördigt.

Det var så varmt så vi blev nästan galna. Vi bestämde oss snabbt för att ta oss ner till någon stad vid kusten. Vi tog en buss till Trujillo som är Perus andra stad. Efter vagen i öknen såg vi byar med skjul av stråskottor och fattiga och smutsiga människor. Vi undrade hur de kunde leva där, berättels från städer och så gott som utan vatten. De sa att de odlade och ställ Men var och hur skulle de odla, och vem skulle de stjäla av?

I Trujillo träffade vi en peruansk tjej, Giannina. Hon bjöd oss att besöka henne och hennes familj. Vi besökte Chan-Chan (sol-sol)- ruinerna. En väldig, stor och imponerande ruina efter chimú-indianerna som levde tidigare än inka-indianerna, och hade en mer framstående kultur. När vi skulle lifta där ifrån ville Giannina och två kompisar till henne följa med. Men ingen hade de inga, och inte kunde de sina föräldrar eftersom de inte fick pass för dem. Så de stampade på smycken och klockor, så lite pengar fick de ihop, och rynde hemifrån. Det är svårt att lifta i Peru. Men är det lastbilar som får lift av. Det finns bara två lastbilsmärken i Peru, Dodge och Volvo. Vi fick sitta i ^{en} speciell låda på flaket eller direkt på lasten. Väck och lov hade vi sovsäckar att krypa ner i eftersom det kunde bli ganska kallt på nätterna.

Efter ett dygn kom vi till Lima.

Ena svänmande och intressanta berättelse från en resa i Syd-Amerika
utskötter i nästa nummer av PN, med rubriken: In i djungeln.
Den Tyrén och hennes resekompis Birgitta kommer igel

Gökolla vid

Anpassningen

-79

